הלכה · משנה תורה · מפרשים · יצחק ירנן · ספר טהרה

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות טומאת מת

רבי אליקים גאטינייו

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות טומאת מת

רבי אליקים גאטינייו

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יצחק-ירנן-על-משנה-תורה-הלכות-טומאת-מת/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ב 4
פרק ב 4
הלכה ז 4
פרק ג 5
הלכה ג 5
פרק ה 5
הלכה ב 5
הלכה ג 5
פרק ט 5
הלכה ה 5
פרק יא 5
הלכה ט 5

פרק א

הלכה ב

טומאת משא וכו'. עיין מ"ש מרן ודבריו סתומים ועיין מה שיישב דבריו הרב מל"מ ותוכן דבריו דהדרא קושיא לדוכתא ולא ידעתי איך יתיישבו דברי מרן דסיים ובמת משמע דגלויי מילתא בעלמא הוא וכו'. ומה שנראה לענ"ד מצאתיו במוצל מאש ח"א סי' כ' יעו"ש, ומ"מ קשה במ"ש מרן ואפשר לומר דמשם למדנו שאין עונשין מן הדין עכ"ל, דנראה דליכא כי אם כתוב זה ללמד אין עונשין מן הדין והא בסיפרי גופיה בפרשה זאת בכמה דברים אמרו דאצטריך קרא יתירה לפי שאין עונשין מן הדין, הא', וכבס האוסף את אפר הפרה וכו' עד שלא יאמר יש לי בדין אם המשליך את האזוב מטמא בגדים האוסף את הפרה לא כ"ש אלא אם אמרת כן ענשת מן הדין לכך נאמר וכבס וכו'. הב', הנוגע במת אם מטמא באהל וכו' דהיינו הסיפרי שהביא מרן. הג', כל הבא אל האהל שבא מקצתו כל אשר באהל שבא כולו עד שלא יאמר יש לי בדין אם מקצתו טמא כולו לא כ"ש אלא אם אמרת כן ענשת מן הדין נמצא שאין האחד בנין אב לכל התורה.

עוד כתב וז"ל ובשר בחלב הוי איסורו מלא תאכל כל תועבה, עיין מ"ש בהל' איסורי ביאה פכ"א ה"א. ועיין בלשון זה בסיפרי תועפות ראם דף נ' ע"ד.

פרק ב

הלכה ז

ובין אבר מן החי וכו' חוץ משלשה איברים וכו'. ועיין מה שהקשה מרן וז"ל ולפיכך יש לתמוה על רבינו וכו' ובמה שתירץ ראשונה וז"ל דאיכא למימר דמשמע להו דתרי מינייהו ליכא למר צירים ולמר דלתות וכו', ולעת כזאת לא באנו לכוונתו והרב מרכבת המשנה פי' דברי רבינו ע"פ [מה] שהגיה בש"ס רנ"א והיינו ע"פ מתני' דסוף פ"ק דאהלות והוא דבאיש איכא גיד דליכא באשה ובדידה איכא ד' נוספין הו"ל רנ"א באשה יעו"ש, ויפה תפש עליו חכם בני יצ"ו ממה שסיים רבינו חוץ משלשה איברים שבאשה שאינן מטמאין באהל וכו' מש"ס בכורות שם, ולדידיה זה אינו דהן אמת דבדידה דליכא גיד הוו ג' נוספין אבל בארבעה דידה אינן מטמאין דהן ב' צירים וב' דלתות דאינה שוה לאיש ודוק. ועיין בס' שושנים לדוד סוף פ"א דאהלות מה שהקשה בפשטא דש"ס משם הבית דוד [קורינאלדי] ומה שהקשה הוא לעצמו וסיים אלא דלא הא והא קשה כלל דאע"ג דאין בה גיד כמו האדם מ"מ יש בה כנגדו כלי אחר והאמת שיש בה כל מה שיש באדם אם לא כמותו ממש בשינויי קצת ובה הוא דניתוסף הד' שאינן באיש ע"כ, ודבריו שגבו

מני דמה אבר יש באשה חוץ מאותן ד' הנוספות לה עבור הגיד שבאיש ומרוב חשקו לתרץ מ"ש הבית דוד כתב כן במהירות והקושיות קיימין.

פרק ג

הלכה ג
הגולל וכו'. עיין בספרי תועפות ראם דף צ"ח ע"ג.

פרק ה

הלכה ב
עיין בספרי תועפות ראם דף צ"ח.

הלכה ג
עיין בספרי תועפות ראם דף צ"ח ודף צ"ט.

פרק ט

הלכה ה
עיין בחידושי הל' מתנות עניים פ"ח ה"ב והל' עבדים פ"ח ה"ו.

פרק יא

הלכה ט
מדור וכו'. וכתב מרן וז"ל י"ל דשאני הכא דבגמ' פ"ק דפסחים וכו' אמרו בחד תירוצא דלא כרבן שמעון גמליאל ואי הוה סבר גמ' דלא כרשב"ג לא הוה אמר תירוצא סתם דלא כהלכתא, והכונה בדבריו מבוארת דכיון דהתירוץ דאיתמר בגמ' סתם דהיינו בלא איבע"א שהיא סתם גמרא הוא דלא כרשב"ג ש"מ דהכי הלכתא וככללין דעלמא דלא אמרינן לישנא בתרא עיקר אלא כששניהם נאמרו בלשון אחד ברם כשהאחד בסתם העיקר כסתם וצריך לעיין בכללים אם יתכנו דברי ואם אמת בדברינו אלה לא ידעתי מה שהקשה רב יאודה גאון ז"ל שם וז"ל לא יכולתי להלום דברים אלו דהרואה סוגיית הגמ' יראה דחד תירוץ דלא כרשב"ג וחד כרשב"ג וא"כ הדרא קשיא לדוכתא כמ"ש מרן דאמאי לא פסקינן כרשב"ג עכ"ל, וכבר כתבנו דכל חיליה דמרן הוא מתירוץ דאיתמר בש"ס סתם, ועוד יש סעד אחר מדלא מותיב הש"ס שם בפסחים מהך ברייתא דרשב"ג ומותיב מהך דשפחה שהפילה ש"מ לית הלכתא כרשב"ג.